

คณะกรรมการสภาคณาจารย์และ
ข้าราชการมหาวิทยาลัยราชภัฏเทพสตรี จังหวัด
ลพบุรี ศึกษางานสภาคณาจารย์มหาวิทยาลัย
มหิดล เมื่อวันที่ 11 พฤษภาคม 2555

สมาชิกสภาคณาจารย์และพนักงานมหาวิทยาลัย
เทคโนโลยีพระจอมเกล้าพระนครเหนือ ศึกษางาน
สภาคณาจารย์มหาวิทยาลัยมหิดลและศึกษาดูงานเตรียม
ความพร้อมของมหาวิทยาลัยมหิดลสู่ประชาคมอาเซียน
โดยมี ผศ.ดร.จิตรกมล ธนศักดิ์ ผู้ช่วยอธิการบดีฝ่าย
การศึกษา ดร.สมชาติ พนาเกษม ผู้อำนวยการกองบริหาร
การศึกษา บรรยาย และสมาชิกสภาคณาจารย์ร่วม
แลกเปลี่ยนความคิดเห็น เมื่อวันที่ 23 พฤษภาคม 2555

สารจากประธานสภาคณาจารย์	2
ประสบการณ์ที่ได้รับจากการศึกษาต่อ ณ ประเทศญี่ปุ่น	2
จริยธรรมวิชาชีพของอาจารย์ในสถาบันอุดมศึกษา	4
รู้หรือไม่ว่า...	6
บรรณาธิการแถลง	8

สารจากประธานสภาคณาจารย์

โดย อ.นพ.ภูซงค์ ลิขิตธนสมบัติ

สวัสดิ์ศิริรับท่านอาจารย์และบุคลากร
ชาวมหิดลที่เคารพทุกท่าน

ในช่วงที่ผ่านมา สภาคณาจารย์
ได้มีโอกาสต้อนรับการมาศึกษาดูงานจาก
สภาคณาจารย์และข้าราชการมหาวิทยาลัย
ราชภัฏเทพสตรี และสภาคณาจารย์และพนักงาน
มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีพระจอมเกล้าพระนครเหนือ โดย
ได้แลกเปลี่ยนเรียนรู้ในการทำงานและปัญหาต่างๆ
ที่เกิดขึ้น ท่านผู้เยี่ยมเยียนได้กล่าวชื่นชมความเข้มแข็ง
ของสภาคณาจารย์มหาวิทยาลัยมหิดล ซึ่งรวมถึง
สำนักงานสภาคณาจารย์ ที่มีประวัติการทำงานที่ยาวนาน
มีประสิทธิภาพ และมีผลงานที่ได้รับการยอมรับ ซึ่งต้อง
ถือว่าเป็นความสำเร็จที่สมาชิกทั้งในอดีตและปัจจุบันร่วม
แรงร่วมใจกันทำงานมาครับ

ขณะนี้สมาชิกสภาคณาจารย์ กำลังเร่งทำงานเต็ม
ที่ อาทิ ทีมกิจการบริหารและธรรมาภิบาล ได้นำเสนอ
แนวทางการทำงานโดยศึกษากฎระเบียบในด้านการบริหาร
ต่างๆ ซึ่งรวมถึงการประเมินบุคลากร(Performance
agreement) ที่อาจมีประเด็นในด้านของความชัดเจน
หรือก่อให้เกิดความไม่เป็นธรรมกับผู้ปฏิบัติงานได้ เพื่อ
แก้ไขให้ถูกต้องและเป็นธรรมมากขึ้น ทีมด้านสวัสดิการ
ได้ดำเนินการศึกษาเกี่ยวกับระบบการดูแลรักษาพยาบาล
อย่างรวดเร็ว (Fast track) เพื่อให้บุคลากรของมหาวิทยาลัย
มหิดลได้รับการดูแลที่มีคุณภาพและรวดเร็ว การดูแลที่พัก
อาศัย (คอนโด) โรงอาหาร รวมถึงระบบจราจรต่างๆ ใน
ศาลายา เพื่อนำเสนอต่อผู้บริหาร รวมถึงทีมอื่นที่กำลัง

ทำงานอย่างขะมักเขม้น ซึ่งผมจะได้นำเรียนเสนอให้ท่าน
ทราบต่อไปเป็นระยะๆ ครับ

สำหรับภารกิจหลักสำคัญที่ผมมีส่วนร่วมอยู่
ในขณะนี้คือการสรรหาหัวหน้าส่วนงานต่างๆ ที่ครบวาระ
โดยกรรมการสรรหาหัวหน้าส่วนงานพยายามช่วยให้แต่ละ
ส่วนงานมีผู้นำที่ดีและมีความสามารถ ผมได้มีโอกาส
ร่วมงานเสวนา “สภามหาวิทยาลัยกับการปฏิบัติงานอย่าง
มีหลักนิติธรรม” จัดโดยสถาบันคลังสมองแห่งชาติ ซึ่งมี
วิทยากรที่มีความรู้ความสามารถหลายท่านมาบรรยายให้
ความรู้ มีการบรรยายที่น่าสนใจมากๆ โดยเฉพาะช่วงของ
ท่านศาสตราจารย์ สุรพล นิติไกรพจน์ อธิการบดี
มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ และดำรงตำแหน่งสำคัญหลาย
ตำแหน่ง ได้บรรยายเกี่ยวกับกรอบแนวคิดทางกฎหมาย
เกี่ยวกับมหาวิทยาลัยไทย ข้อจำกัดและอุปสรรคในการ
บริหารงานของสภามหาวิทยาลัย ข้อพึงกระทำของ
กรรมการสภามหาวิทยาลัยรวมถึงความรับผิดชอบของ
สภามหาวิทยาลัย ซึ่งมีเนื้อหาที่สำคัญเรื่องหนึ่งคือเรื่องการ
คัดเลือกผู้บริหาร โดยท่านได้ให้แนวคิดในการเลือกผู้บริหาร
ว่า ควรเลือกผู้บริหารที่ดี มีความสามารถในการบริหาร
โดยการสรรหาควรรับฟังประชาคม ให้ประชาคมมีส่วนร่วม
ในการเสนอชื่อ แต่การสรรหาขึ้นอยู่กับกรรมการสรรหาซึ่ง
ต้องมีส่วนในการรับผิดชอบ โดยกรรมการสรรหาจะเลือก
ผู้นำจากอะไรก็ขึ้นกับดุลยพินิจของกรรมการในขณะนั้น
ท่านเน้นย้ำว่าถ้าเราได้กรรมการสรรหาที่ดี ซึ่งอาจจะ
มีความคิดเห็นไม่ตรงกันบ้าง แต่สุดท้ายไม่ว่าอย่างไรก็ตาม
เราก็จะได้ผู้นำที่ดีและเป็นที่ยอมรับได้ ซึ่งผมเห็นด้วยและ
จะปฏิบัติหน้าที่นี้ด้วยความเข้มแข็งครับ

“ประสบการณ์ที่ได้รับจากการศึกษาต่อ ณ โดย อ.น.สพ.ดร.ดุสิต เลาทสินณรงค์

“...ให้ฟังนึกในใจว่า เราไม่ได้มาเรียนเพื่อจะ
เป็นฝรั่ง เราเรียนเพื่อจะเป็นคนไทย ที่มีความรู้เสมอ
ด้วยฝรั่ง เมืองเราเวลานี้ต้องการคนที่มีความรู้ ที่จะ
รับราชการในหน้าที่ต่างๆ แลประกอบกิจการต่างๆ
ทั่วไปเป็นอันมาก ...แลเป็นการไม่แน่เลยแท้จริงว่า
คนที่ไปเรียนในยุโรป แล้วจะดีกว่าคนที่เรียนในเมือง
เราไปทั่วทุกคน...

...นักเรียนผู้ใดที่มีความรู้ แลความสามารถ
ไม่ว่าชาติตระกูลอย่างไร คงจะได้รับคามอุดหนุน
ของเรา ให้รู้ความตามสมควรแก่ปัญญาของตน แล
ได้รับผลอันเกิดแต่ความรู้นั้น โดยไม่มีที่เลือกเว้น...”

พระราชดำรัสของพระบาทสมเด็จพระจุลจอมเกล้า
เจ้าอยู่หัว รัชกาลที่ 5 เมื่อครั้งทรงตอบนักเรียนทุน
เมื่อปี พ.ศ. 2440

ผมเคยมีแนวคิดของการศึกษาต่อในระดับหลัง
ปริญญาว่า ควรศึกษาภายในประเทศ ผมจึงศึกษาต่อ
ด้านเทคโนโลยีสารสนเทศในประเทศไทย ด้วยคิดว่า

ประเทศญี่ปุ่น”

วิชาการนั้นน่าจะเท่าเทียมกัน แต่ครั้งมีโอกาสได้ศึกษา
ต่อ ณ ประเทศญี่ปุ่น ผมกลับมีความคิดเห็นต่างจาก
เดิม เนื่องจากประสบการณ์หลากหลายประการ ทำให้
ผมได้ตระหนักถึงความแตกต่างทางสังคมและ
วัฒนธรรม หากเรานำสิ่งที่ดีทั้งวิทยาการและสิ่ง
อื่นๆ ในสังคมของประเทศที่เจริญแล้วมาปรับใช้กับ
ประเทศไทย จะช่วยให้องค์กรที่เราทำงานและประเทศ
พัฒนาก้าวหน้า

ธรรมาภิบาลและความรับผิดชอบ

“ธรรมาภิบาล” คือ การปกครองโดยธรรม
ชาวญี่ปุ่นจะเน้นเรื่องความรับผิดชอบต่อส่วนรวมค่อนข้างมาก ซึ่งหมายรวมถึงธรรมาภิบาลด้วย เขาจะไม่ยอมทำผิดแม้จะมีโอกาส หากจะบอกว่าชาวญี่ปุ่นมี “ทิริโอดดับปะ” ก็คงจะไม่ผิดนัก แน่แน่นอนว่าไม่ใช่ชาวญี่ปุ่นทุกคน แต่โดยภาพรวมแล้วเราจะรู้สึกได้ว่าชาวญี่ปุ่นนั้นเคร่งครัดเกี่ยวกับความรับผิดชอบและธรรมาภิบาล

เรามักอ้างถึง นักการเมืองญี่ปุ่นมีสำนึก
รับผิดชอบต่อสังคมอย่างมาก แม้การกระทำนั้นจะ

ผิดเพียงเล็กน้อย เขาพร้อมที่จะขอโทษต่อประชาชน และมากไปกว่านั้นจะแสดงความรับผิดชอบ โดยการ “ลาออก” ซึ่งแม้ว่าบางคนจะรู้สึกว่าการลาออกนั้น เป็นการกระทำที่มากเกินไป หรือมีเหตุที่เราารู้สึกว่าเล็กน้อย แต่พฤติกรรมนี้ทำให้เกิดสำนึกรับผิดชอบ โดยเฉพาะอย่างยิ่งต่อเยาวชน หรือคนรุ่นหลัง ทำให้พวกเขาไม่กล้าที่จะทำสิ่งที่แตกต่างจากบรรทัดฐานที่มีการสั่งสมไว้

มองย้อนกลับมาที่ประเทศไทย ผมคิดว่า มหาวิทยาลัยมหิดลเป็นสิ่งเล็กๆ สิ่งหนึ่งที่ประเทศไทย นอกจากนั้นเรากาตุมิใจในชื่อของ มหาวิทยาลัย ตลอดจนความรู้สึกต้องการผลักดันให้เป็นปัญญาของแผ่นดิน ดังนั้นมหาวิทยาลัยมหิดล ต้องสร้างบรรทัดฐาน “ความรับผิดชอบต่อสังคม” ให้เกิดขึ้นจริง โดยทำเป็นแบบอย่างต่อสังคม ภายนอก เพื่อให้เกิดกระแสธรรมาภิบาลในเชิงปฏิบัติ มิใช่แค่กระแสเชิงชวนแต่ไม่มีใครนำไปปฏิบัติ

สามเสาหลักของมหาวิทยาลัยมหิดลได้แก่ สภามหาวิทยาลัย คณะผู้บริหาร และภาคณาจารย์ ต้องปฏิบัติให้เป็นแบบอย่าง มิใช่พยายามผลักดันให้ ส่วนงานต่างๆ เน้นธรรมาภิบาล แต่สามเสาหลักกลับ เพิกเฉยต่อการปฏิบัติ ซึ่งจะทำให้ส่วนงานอื่นๆ ไม่เห็น ความสำคัญ ดังนั้นเมื่อเสียสละมาทำงานเพื่อส่วนรวม แล้วต้องทำให้เต็มที่แม้จะได้ค่าตอบแทนไม่มากนัก

การสรรหาระดับต่างๆ ตลอดจนการประเมิน ผลการปฏิบัติงาน ต้องคำนึงถึงธรรมาภิบาลและความ รับผิดชอบต่อสังคม หากการสรรหาหรือการประเมินผลการ ปฏิบัติงานนั้นมีขอบ ผู้ที่ได้รับการสรรหาหรือผู้ประเมิน ควรแสดงความรับผิดชอบต่อสังคม โดยให้มีการสรรหาใหม่หรือ ประเมินใหม่ โดยคณะกรรมการชุดใหม่ พร้อมทั้ง ลงโทษผู้กระทำผิด ต้องยอมรับว่าทุกวิธีย่อมมีข้อ จำกัดด้วยกันทั้งสิ้น สิ่งสำคัญจึงไม่ได้อยู่ที่วิธีการ แต่อยู่ที่ ผู้ปฏิบัติ ซึ่งผู้ปฏิบัติต้องประพฤติตนให้อยู่ในกฎกติกา อย่างเคร่งครัด จะอดคิดล่าเอียงมิได้

ผมขอยกอีกสักตัวอย่างในประเทศญี่ปุ่น มหาวิทยาลัยแห่งหนึ่ง ตรวจสอบว่ามีอาจารย์นำเงินวิจัย ที่ได้รับไปเก็บไว้ในบัญชีของตนเอง ทั้งนี้เพื่อความ สะดวกของการเบิกใช้ แต่ถือว่าปฏิบัติไม่ถูกต้อง ที่สำคัญ อาจารย์ท่านนั้นอยู่ในทีมผู้บริหารด้วย เขาแสดงความ รับผิดชอบต่อสังคมด้วยการลาออกจากการเป็นผู้บริหารและ การเป็นอาจารย์ในมหาวิทยาลัยแห่งนั้น แม้ว่าความผิด นั้นจะมีความคิดเห็นที่แตกต่างกันในด้านความร้ายแรง และด้านเจตนาของการกระทำ แต่เพื่อไม่ให้เกิดตัวอย่าง ที่อาจมีข้อให้ถกเถียงเรื่องความเหมาะสมได้ ตลอดจน เป็นการรักษาชื่อเสียงของมหาวิทยาลัยไว้เขายอม รับผิดชอบต่อสังคมกับการกระทำของตนเอง

การตรงต่อเวลาและความซื่อสัตย์

ผมอยู่ที่เมืองเล็กๆ แห่งหนึ่งของเกาะฮอกไกโด

ไม่มีบริการรถไฟใต้ดิน มีเพียงบริการรถโดยสาร ประจำทาง ดังนั้นเมื่อต้องการเข้าไปในเมืองจึงต้องใช้ บริการรถโดยสารประจำทาง สิ่งที่ผมชอบคือ “การ ตรงต่อเวลา” และ “ความซื่อสัตย์” ไม่น่าเชื่อว่าตาราง เวลารถโดยสารประจำทางที่เขากำหนดไว้นั้นเกือบจะ ไม่ผิดพลาดเลย เราสามารถไปรอรถตามเวลานั้นได้ พร้อมทั้งมีเบอร์โทรศัพท์ให้สอบถามได้ ไม่ว่าสภาพ จราจรช่วงเช้า สาย บ่าย เย็น จะเป็นอย่างไร คนขับ รถโดยสารประจำทางสามารถมาจอดป้ายต่างๆ ได้ ตรงตามเวลา การขึ้นรถโดยสารประจำทางผู้โดยสาร จะหยิบตั๋วบอกเลขป้ายที่ขึ้น เมื่อจะลงก็จะตรวจสอบ ราคาจากกระดานอิเล็กทรอนิกส์ และจ่ายเงินก่อนลง รถ ซึ่งไม่มีใครตรวจสอบว่าเงินที่จ่ายนั้นถูกต้อง จริงหรือไม่ แต่เขามองว่าทุกคนมีความซื่อสัตย์และ ไม่เอาเปรียบผู้อื่น

ผมมองมาที่มหาวิทยาลัยมหิดล เรามีรถราง (ที่วิ่งบนถนนไม่ใช่บนราง) ให้บริการรับส่งบุคลากรและ ผู้ที่เข้ามาทำธุระที่มหาวิทยาลัยมหิดล แต่การบริการที่ ผ่านมามีได้มีการพัฒนาปรับปรุงใดๆ เว้นแต่ตกแต่งรถ ให้ดูสวยงามเท่านั้น หากเราต้องการสร้างตัวอย่างที่ดี แก่สังคม เราควรกำหนดเวลาเดินรถทุกป้าย เพื่อให้ ผู้ใช้บริการทราบว่าควรจะรอหรือไม่ และต้องรอนาน เท่าใด

ผมเคยใช้บริการรถราง ผมยอมรับว่าดีและ สะดวก แต่สิ่งที่ไม่ชอบคือ เวลา ผมไม่ทราบว่าจะ ต้องรอนานเพียงใด ผมเคยรอรถนานมาก บางครั้ง ผมไม่คิดจะรอ แต่รถรางกลับแล่นมาหลังจากผม ตัดสินใจเดินไปเพียงชั่วคราว ทำให้ผมคิดว่า หากเรา กำหนดเวลาเดินรถได้อย่างที่ญี่ปุ่นทำ จะทำให้ผู้ใช้ บริการพึงพอใจมากขึ้น และเมื่อทำสำเร็จแล้ว สามารถ นำเสนอรูปแบบการจัดการเดินรถนี้ไปประยุกต์ใช้กับ รถสาธารณะ เช่น ขสมก. ได้อีกด้วย

นอกจากนี้ปริมาณรถรางต้องเพียงพอ ไม่ใช่ รถส่วนใหญ่จอดรออยู่ที่สถานีเป็นหลัก อีกทั้งบางส่ว นงานให้บริการรถรับส่งจากส่วนงานถึงลานจอดรถ แก่บุคลากรหรือนักศึกษาของตนแทน ทำให้อาจมี ผู้ใช้บริการน้อยกว่าที่คาดหวัง ตรงนี้ต้องปรับแก้ให้ เหมาะสม เมื่อบริการรถรางดี คนจะเริ่มหันมาใช้บริการ มากขึ้น เพราะสะดวกกว่า

คุณภาพ

ที่ประเทศญี่ปุ่นก็มีความคล้ายคลึงกับอีก หลายประเทศที่สินค้าส่วนใหญ่ผลิตจากประเทศจีน แต่คนญี่ปุ่นไม่เคยรังเกียจหรือเรียกร้องสินค้าที่ผลิต ในญี่ปุ่น เพราะเขามั่นใจว่าคุณภาพของสินค้าที่นำเข้ามา จำหน่ายในประเทศญี่ปุ่นนั้นผ่านการตรวจสอบแล้ว เงินที่จ่ายไปก็มีความเหมาะสมกับคุณภาพที่ได้รับ

เมื่อผมไปอยู่ใหม่ๆ พยายามมองหาสินค้าที่ ผลิตในประเทศญี่ปุ่น เพราะผมรู้สึกว่าคุณภาพดีกว่า

แต่สุดท้ายแล้วผมต้องยอมใช้สินค้าที่หือญี่ปุ่นแต่ผลิตในประเทศจีน ซึ่งทำให้ผมยอมรับว่าสินค้าที่ผลิตในประเทศจีนก็มีคุณภาพที่ใช้ได้เช่นกัน

มหาวิทยาลัยมหิดลมีผลิตภัณฑ์หลากหลาย ซึ่งล่าสุดได้ก่อตั้งสำนักพิมพ์ซึ่งมุ่งเน้นตีพิมพ์หนังสือหรือตำราที่มีคุณภาพ แต่คำถามที่ผมมีคือ “คุณภาพ” ในที่นี้ใครประเมิน และจะทำให้มั่นใจได้อย่างไรว่ามีคุณภาพ แม้ว่าเราจะประชาสัมพันธ์ว่าสินค้าเราดีมีคุณภาพ แต่ผู้บริโภคคือผู้ตัดสิน การทำให้ยี่หือหนึ่งไปอยู่ในใจของผู้บริโภคนั้นไม่่ง่าย แต่การรักษาคุณภาพเพื่อให้สินค้าหรือยี่หือนั้นยังคงอยู่ในใจตลอดไปนั้นยากกว่า

นอกจากนี้ สินค้าที่มีจำหน่ายภายในรั้วมหาวิทยาลัยมหิดล ควรได้รับการตรวจสอบทั้งราคาและคุณภาพ เพื่อให้บุคลากรและนักศึกษามั่นใจว่าสินค้าที่จำหน่ายนั้นมีคุณภาพเหมาะสมกับราคา เช่นอาหาร ควรมีการตรวจสอบความสะอาด มีการศึกษาวิจัยหรือพัฒนาร้านอาหารให้เป็นอาหารปลอดภัย มหาวิทยาลัยมหิดลมีชื่อเสียงด้านการสาธารณสุข และ นโยบายเน้นไปที่ One Health แต่หากอาหารที่จำหน่ายภายในมหาวิทยาลัยไม่สะอาดปลอดภัย

โรงอาหารยังมีสุนัขจรจัดมาอาศัยอยู่ เราจะสอนคนอื่นหรือให้คนอื่นเชื่อถือในบรรทัดฐานที่กล่าวอ้างได้อย่างไร

ส่งท้าย

ปัจจุบันเรามีคำนิยมคือ “สองมาตรฐาน” จะทำอย่างไรให้เกิดมาตรฐานเดียว เป็นมาตรฐานมหาวิทยาลัยมหิดล แล้วมาตรฐานนี้กลายเป็นมาตรฐานไทย จะมีวันนั้นหรือไม่ จะมีใครที่สนใจในเรื่องอย่างนี้หรือไม่ หากทำได้จนกลายเป็นมาตรฐานมหาวิทยาลัยมหิดล เป็นมาตรฐานที่ดีที่คนภายนอกเห็นความสำคัญและนำไปปรับใช้ จะทำให้สังคมไทยมีมาตรฐานที่ดี ในทางกลับกันหากมหาวิทยาลัยมหิดลสร้างมาตรฐานที่ไม่ดี คนก็จะนิทาและไม่เชื่อถืออีกต่อไป การสร้างชื่อเสียงนั้นสร้างง่าย แต่จะลบชื่อเสียงนั้นยากยิ่ง

ผมหวังว่าสิ่งที่นำมาแลกเปลี่ยนกันนี้จะมีประโยชน์ หากอาจารย์ท่านใดมีสิ่งดีๆ ที่ได้รับจากการไปศึกษาหรือไปร่วมงาน ณ ต่างประเทศมาแลกเปลี่ยนกันจะดีมาก อย่างน้อยก็เป็นข้อมูลให้กับสามเสาหลักได้นำไปคิดไปปรับใช้

จริยธรรมวิชาชีพของอาจารย์ในสถาบันอุดมศึกษา :

ปัญหาและแนวทางในการป้องกันแก้ไข

รายงานฉบับนี้ดิฉันได้รวบรวมจากข้อมูลประกอบการเสวนาวิชาการ เรื่อง จริยธรรมวิชาชีพของอาจารย์ในสถาบันอุดมศึกษา : ปัญหาและแนวทางในการป้องกันแก้ไข ณ ห้องประชุมวัน โรงแรมเอเชีย เมื่อวันที่ 19 เมษายน 2555 และได้รับอนุญาตให้เผยแพร่จาก อาจารย์ ดร.ประทีป ฉัตรสุภาวงศ์ คณะสังคมศาสตร์และมนุษยศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหิดล หัวหน้าโครงการวิจัย ขอขอบคุณไว้ ณ โอกาสนี้ด้วย

งานวิจัย เรื่อง จริยธรรมวิชาชีพของอาจารย์ในสถาบันอุดมศึกษา เป็นส่วนหนึ่งของชุดโครงการวิจัย เรื่อง จริยธรรมวิชาชีพ โดยชุดโครงการวิจัยดังกล่าวมีวัตถุประสงค์เพื่อ

1. ศึกษาพัฒนาการของหลักจริยธรรมในวิชาชีพต่างๆ
2. วิเคราะห์ปัญหาทางจริยธรรมในวิชาชีพต่างๆ
3. วิเคราะห์กลไกที่จะควบคุมการประพฤติเบี่ยงเบนจากจริยธรรมของบุคคลในแต่ละวิชาชีพ
4. เสนอแนวทางแก้ไขปัญหาที่เกี่ยวกับจริยธรรมในวิชาชีพต่างๆ อย่างเป็นรูปธรรม

ความหมายของจริยธรรม และจรรยาบรรณ

• จริยธรรม มีความหมายว่า Mala in Se หมายถึง สิ่งที่เป็นความผิดในตัวของมันเอง ไม่ว่าใคร

เนื้อหาโดย อ.ดร.ประทีป ฉัตรสุภาวงศ์
เรียบเรียงโดย ผศ.สมหญิง โค้วสวนนท์
ทำเช่นนั้นก็ผิดทั้งสิ้น

• จรรยาบรรณ มีความหมายว่า Mala Prohibita หมายถึง สิ่งที่เป็นความผิดเพราะเป็นการกระทำในสิ่งที่ห้ามกระทำ กล่าวคือ หากมีการกำหนดว่าผู้ประกอบอาชีพอาจารย์ห้ามมิให้กระทำพฤติกรรมเช่นนั้น เพราะเป็นการไม่เหมาะสม ใครกระทำละเมิดข้อห้ามก็เป็นการผิดจรรยาบรรณ

จริยธรรมวิชาชีพและจรรยาบรรณวิชาชีพของอาจารย์

1. จริยธรรมและจรรยาบรรณส่วนบุคคล สำหรับผู้ประกอบอาชีพอาจารย์ ว่าด้วยคุณลักษณะที่พึงมีของบุคคล
 2. จริยธรรมและจรรยาบรรณในการปฏิบัติหน้าที่อาจารย์ ได้แก่ การจัดการเรียนการสอน การวิจัย และการบริการวิชาการ
 3. จริยธรรมและจรรยาบรรณที่พึงมีต่อบุคคล ได้แก่ นักศึกษาและผู้มารับบริการ หน่วยงาน เพื่อนร่วมงาน ผู้ได้บังคับบัญชา ผู้บังคับบัญชา และสังคม
- โครงสร้างและกลไกในการส่งเสริมจริยธรรมวิชาชีพและมาตรการในการป้องกันการประพฤติผิดจริยธรรมวิชาชีพ

- มีจรรยาบรรณวิชาชีพที่ชัดเจน
- มีหน่วยงานที่รับผิดชอบ มีกฎหมายรองรับและ

มีอำนาจหน้าที่ชัดเจน

- มีโครงสร้างการดำเนินงาน และกลไกการดำเนินงานที่ชัดเจน
- มีการสร้างแรงจูงใจให้รางวัล
- มีระบบการอุทธรณ์ร้องทุกข์
- มีระบบการลงโทษ

(1) การกำหนดแบบแผนพฤติกรรมจริยธรรมวิชาชีพของอาจารย์ในสถาบันอุดมศึกษา

- แบบแผนพฤติกรรมจริยธรรมของอาจารย์จะถูกส่งผ่านไปย้งนักศึกษาและสังคม และจะช่วยพัฒนาจริยธรรมของสังคมไทยให้ดีขึ้น
- อาจารย์ควรเป็นผู้มีความประพฤติดี เป็นแบบอย่างให้แก่ศิษย์และสังคม ทั้งพฤติกรรมส่วนบุคคลและการปฏิบัติหน้าที่อาจารย์

(2) แนวทางในการส่งเสริมให้อาจารย์ประพฤติตามแบบแผนพฤติกรรมจริยธรรมวิชาชีพของแต่ละสถาบัน

- อาจารย์เป็นอาชีพหนึ่งในสังคม การกำหนดจริยธรรมวิชาชีพของอาจารย์ควรกำหนดเฉพาะจริยธรรมที่เกี่ยวข้องกับการปฏิบัติหน้าที่อาจารย์
- อาจารย์เป็นอาชีพหนึ่งในสังคม การกำหนดจริยธรรมวิชาชีพของอาจารย์ควรกำหนดเฉพาะจริยธรรมที่เกี่ยวข้องกับการปฏิบัติหน้าที่อาจารย์
- การจัดกระบวนการคัดเลือกบุคลากรที่มีคุณภาพ
- การปฐมนิเทศให้แก่อาจารย์ใหม่ให้ทราบถึงจรรยาบรรณวิชาชีพ
- การจัดกิจกรรมอบรมสัมมนา ทั้งด้านศาสนาและจริยธรรม
- การให้รางวัลอาจารย์ที่ประพฤติดี หรือดีเด่น

(3) ปัญหาหรืออุปสรรคในการพัฒนาส่งเสริมจริยธรรมวิชาชีพของอาจารย์ในสถาบันอุดมศึกษา

- ขาดหน่วยงานที่มีหน้าที่รับผิดชอบหลักในสถาบันอุดมศึกษา
- มีหน่วยงานที่เกี่ยวข้องแต่ขาดอำนาจหน้าที่ในการดำเนินงานที่ชัดเจน
- ขาดงบประมาณในการดำเนินการ
- ขาดกลไกในการกำกับดูแล ติดตามและตรวจสอบ

(4) พฤติกรรมของอาจารย์ในสถาบันอุดมศึกษาที่ขาดจริยธรรมวิชาชีพ หรือประพฤติตนไม่เหมาะสม

- อาจารย์เรียกร้องผลประโยชน์จากนักศึกษาเพื่อแลกกับผลการเรียน เช่น เงินทอง ทรัพย์สิน ความพึงพอใจส่วนบุคคล การล่องละเมิดทางเพศ
- อาจารย์ไม่รับผิดชอบต่อการสอน โดยให้ความสำคัญกับการทำวิจัย หรือการนำเสนอผลงานวิชาการมากกว่า เพราะเป็นนโยบายของมหาวิทยาลัย
- อาจารย์ไม่สอนตามเวลาปกติ แต่นัดนักศึกษา มาเรียนนอกเวลาปกติ
- อาจารย์มีพฤติกรรมเบี่ยงเบนทางเพศ

• อาจารย์ขโมยคัดลอกผลงานของผู้อื่น (plagiarism)

- อาจารย์มีส่วนได้เสียทั้งทางตรงและทางอ้อมจากการรับจ้างทำวิทยานิพนธ์ให้แก่นักศึกษา
- อาจารย์ทำใบเสร็จปลอมในการทำวิจัย
- อาจารย์แต่งกายไม่เหมาะสม

(5) ปัญหาเร่งด่วนที่เกี่ยวข้องกับพฤติกรรมจริยธรรมวิชาชีพของอาจารย์ในสถาบันอุดมศึกษา

- เมื่อพูดถึงจริยธรรมวิชาชีพของอาจารย์ มักไม่ค่อยพูดถึงจริยธรรมวิชาชีพของอาจารย์ที่เป็นผู้บริหารที่พึงมีต่อผู้ใต้บังคับบัญชา
- จริยธรรมที่เกี่ยวข้องกับการปฏิบัติหน้าที่การเป็นอาจารย์ ได้แก่ การเรียนการสอน และการวิจัย

(6) สาเหตุของปัญหาอาจารย์ในสถาบันอุดมศึกษาขาดจริยธรรมวิชาชีพ หรือประพฤติตนไม่เหมาะสม

- รายได้ของอาจารย์ไม่เพียงพอ/สถานภาพทางเศรษฐกิจ
- อาชีพอาจารย์ยังไม่มีอัตลักษณ์ทางวิชาชีพ ไม่มีใบประกอบวิชาชีพ
- ขาดกลไกในการควบคุมดูแล ตรวจสอบพฤติกรรมของอาจารย์
- ขาดการประชาสัมพันธ์จรรยาบรรณวิชาชีพของอาจารย์ แนวทางปฏิบัติ โครงสร้างและกลไกในการกำกับดูแล

(7) สภาพปัญหาจริยธรรมวิชาชีพของอาจารย์ในสถาบันอุดมศึกษา ก่อนและหลังประกาศของ ก.พ.อ. เรื่อง มาตรฐานของจรรยาบรรณที่พึงมีในสถาบันอุดมศึกษาปี 2551

- ประกาศของ ก.พ.อ. ช่วยให้สถาบันอุดมศึกษามีแนวทางที่ชัดเจนมากขึ้นในการกำหนดมาตรฐานจรรยาบรรณวิชาชีพของอาจารย์
- สภาพปัญหายังคงมีอยู่ไม่แตกต่างจากเดิม

(8) กลไกในการส่งเสริมจริยธรรมวิชาชีพของอาจารย์ในสถาบันอุดมศึกษา

- การสร้างกลไกทางสังคม ในการตรวจสอบพฤติกรรมของอาจารย์
- การเชื่อมโยงการประเมินผลการปฏิบัติงานกับการประเมินจริยธรรมวิชาชีพของอาจารย์
- สถาบันอุดมศึกษาควรร่วมกันจัดตั้งคณะกรรมการจริยธรรมวิชาชีพ เพื่อช่วยส่งเสริมจริยธรรมวิชาชีพของอาจารย์ในสถาบันอุดมศึกษา

(9) องค์กรประกอบหรือโครงสร้างในการที่จะผลักดันการพัฒนาจริยธรรมวิชาชีพของอาจารย์ในสถาบันอุดมศึกษา

- อาชีพอาจารย์ควรมีใบประกอบวิชาชีพ
- ควรมีการจัดตั้งองค์กรวิชาชีพทำหน้าที่กำกับดูแล

• สถาบันอุดมศึกษาควรมีหน่วยงานที่ทำหน้าที่รับผิดชอบอย่างชัดเจน

(10) มาตรการในการป้องกันมิให้อาจารย์ในสถาบันอุดมศึกษาประพฤติตนไม่เหมาะสมตามจริยธรรมวิชาชีพ

- อาจารย์ควรมีการกล่าวคำปฏิญาณตน ก่อนเข้ามาเป็นอาจารย์วิชาชีพ
- จัดให้มีกรรมการตรวจสอบความประพฤติของอาจารย์
- จัดให้มีระบบการร้องทุกข์ เมื่ออาจารย์มีพฤติกรรมไม่เหมาะสม

(11) มาตรการในกำหนดบทลงโทษ และกระบวนการลงโทษอาจารย์ในสถาบันอุดมศึกษาที่ประพฤติตนไม่เหมาะสม

- ควรกำหนดจรรยาบรรณที่ชัดเจนและเป็นรูปธรรม (แบบแผนพฤติกรรม) ก่อนการกำหนดบทลงโทษ
- จัดให้มีระบบการอุทธรณ์ และการพิจารณาในรูปของคณะกรรมการ

• ควรให้กลไกทางสังคมลงโทษ (Social Sanction) ตามวัฒนธรรมของแต่ละท้องถิ่น แต่ละสถาบัน

(12) หน่วยงานที่ควรเป็นผู้รับผิดชอบหลัก และผู้รับผิดชอบรอง หรือมีส่วนเกี่ยวข้องในการส่งเสริมและพัฒนาจริยธรรมวิชาชีพของอาจารย์ในสถาบันอุดมศึกษา

- สกอ. ควรเข้ามาเป็นหน่วยงานกลางเป็นผู้รับผิดชอบหลัก
- สกอ. ไม่ควรเข้ามาเป็นหน่วยงานกลาง เพราะอาจมีประเด็นทางการเมือง แต่ควรให้คณาจารย์หรือสถาบันอุดมศึกษามาร่วมกันจัดตั้งองค์กรกลางทำหน้าที่รับผิดชอบหลัก ประสานการทำงานกับหน่วยงานภายในสถาบันอุดมศึกษา เช่น สภาคณาจารย์ ฯลฯ โดยทำงานร่วมกัน
- ให้แต่ละสถาบันอุดมศึกษาจัดตั้งหน่วยงานที่ชัดเจนเป็นผู้รับผิดชอบหลัก ไม่จำเป็นต้องมีหน่วยงานกลาง

รู้หรือไม่ว่า...

โดย ผศ.ดร.ชาญยศ ปลื้มปิติวิริยะเวช

รู้หรือไม่ว่ามหาวิทยาลัยมหิดลตั้งอยู่ที่อำเภออะไร

คำถามนี้ดูเหมือนจะเป็นคำถามที่คนมหิดลน่าจะตอบได้กันทุกคน หากแต่จากการลองสุ่มถามบุคคลรอบข้างแล้ว เชื่อหรือไม่ว่าหลายคนตอบอย่างทันทีที่ว่า “อำเภอศาลายา” และบางคนตอบว่า “ไม่รู้” อย่างไม่รู้คิดตาม ยังเป็นที่น่าพอใจที่ว่าหลายคนหยุดคิดสักพักพร้อมกับให้คำตอบที่ถูกต้องว่า **มหาวิทยาลัยมหิดลตั้งอยู่ที่ “อำเภอพุทธมณฑล”**

หากมองในมุมหนึ่ง เหตุการณ์นี้อาจจะเป็นตัวกระตุ้นให้เราหันกลับมามองตัวเรามากขึ้น หรืออาจมีนักวิจัยลองตั้งคำถามอะไรบางอย่าง ที่ใกล้ตัวมาเป็นโจทย์วิจัยได้ หรือหากมองในอีกมุมหนึ่ง เหตุการณ์ดังกล่าวอาจสะท้อนให้เห็นว่า ในโลกปัจจุบันมีหลายสิ่งหลายอย่างที่คนเราไม่รู้ หรือรู้ไม่ถูกต้อง ความไม่รู้หรือรู้ไม่ถูกต้องนี้อาจเกิดจากการที่เห็นว่าเป็นเรื่องที่ไม่สำคัญจึงไม่ใส่ใจ หลายคนมักชอบบุรีเรื่องไกลตัวหรือเรื่องของผู้อื่นมากกว่าเรื่องที่อยู่ใกล้ตัวหรือเรื่องของตัวเอง และเรื่องที่เราคิดว่ารู้ ใช่ว่าจะถูกต้องเสมอไป ความสมดุระหว่างการเรียนรู้เรื่องไกลตัวและใกล้ตัวรวมถึงการมีสติไตร่ตรองความรู้ที่เรามีอยู่น่าจะเป็นประเด็นที่ควรขบคิดและตระหนักอยู่เสมอ

กลับมาที่เรื่องใกล้ๆ ตัวของเรา โดยเฉพาะคนไทย และพุทธศาสนิกชน อีกเรื่องหนึ่ง

รู้หรือไม่ว่าปีนี้ (พ.ศ. 2555) มีความสำคัญอย่างไรกับพุทธศาสนา

คำถามนี้เป็นอีกคำถามหนึ่งที่ได้ลองสุ่มถามบุคคลรอบข้าง ทุกคนจะหยุดคิดนิดหนึ่ง แล้วคนส่วนใหญ่ก็จะตอบด้วยเสียงเบาๆ ว่า “ไม่รู้” หลายคนตอบด้วยความลังเลว่า เป็นปีที่ “พุทธศาสนาครบ 2600 ปีอะไรสักอย่าง” เมื่อถามต่อไปว่า รู้ใหม่ว่ามีศัพท์เฉพาะเรียกโอกาสพิเศษนี้ หลายคนก็อึกอักตอบไม่ถูก แต่ก็มีบ้างที่ตอบว่า **“พุทธชยันตี”** และเมื่อถามต่อไปว่า “พุทธชยันตี หมายถึงอะไรหรือสำคัญอย่างไร” ส่วนใหญ่ก็จะตอบด้วยเสียงเบาๆ ว่า “ไม่รู้” รวมความแล้วมีน้อยคน (ที่อยู่รอบข้างผู้เขียน) ที่สามารถอธิบายได้ว่า ปีพ.ศ. 2555 มีความสำคัญอย่างไรกับพุทธศาสนา

ในช่วงเกือบปีที่ผ่านมา หลายท่านอาจได้ยินได้ฟังข่าวอยู่เนืองๆ เกี่ยวกับโอกาสพิเศษทางพุทธศาสนาในปีที่เรียกว่า **“พุทธชยันตี 2,600 ปี แห่งการตรัสรู้ของพระสัมมาสัมพุทธเจ้า”**

หลายคนอาจสงสัยว่า พุทธชยันตี หมายถึงอะไร จากการค้นคว้าบนอินเทอร์เน็ต ผู้เขียนได้เรียนรู้ว่า รากศัพท์ของคำว่าชยันตีมาจากคำว่า “ชย” ซึ่งหมายถึง ชัยชนะ ดังนั้น **พุทธชยันตี จึงหมายถึงชัยชนะของพระสัมมาสัมพุทธเจ้าที่มีต่อหมู่มารและกิเลสทั้งปวงอย่างสิ้นเชิง** อันทำให้พระสัมมาสัมพุทธเจ้าได้บังเกิดขึ้นในโลกปัจจุบัน พุทธชยันตียังถูกตีความในความหมายถึงชัยชนะของพุทธศาสนาและชาวพุทธด้วย เช่น การได้รับเอกราชและมีสิทธิในการประกอบพิธีกรรมทางศาสนาเป็นครั้งแรกของชาวพุทธในประเทศศรีลังกา และการฉลองปีใหม่

ชาวพุทธโดยไม่มีเหล่าสุรยาเสพติดสิ่งมีนเมาทั่วทั้งประเทศศรีลังกา เป็นต้น[1] อีกความหมายหนึ่งชยันตี (Jayanthi) ในภาษาสันสกฤต แปลเป็นภาษาอังกฤษว่า Anniversary หรือ การครบรอบ ดังนั้นพุทธชยันตี จึงหมายถึง การครบรอบวันของพระพุทธเจ้า[4] ซึ่งวันของพระพุทธเจ้าก็คือ วันทีพระพุทธเจ้า ประสูติ (เกิด) ตรัสรู้ และปรินิพพาน (ตาย) ที่เรียกว่า วันวิสาขบูชา[2] นั่นเอง ซึ่งในปีนี้ตรงกับวันที่ 4 มิถุนายน

การฉลองพุทธชยันตีมีการฉลองครั้งแรกในปีพ.ศ. 2500 ที่เรียกว่า การฉลองพุทธชยันตี 25 พุทธศตวรรษ หรือการฉลอง 2,500 ปี ซึ่งตรงกับปีพุทธศักราช อันเป็นปีที่นับจากปีที่พระพุทธเจ้าเสด็จดับขันธปรินิพพาน ชาวพุทธทั่วโลกในหลายประเทศ เช่น ศรีลังกา อินเดีย พม่า รวมถึงประเทศไทย มีการจัดกิจกรรมมากมาย และผลพวงจากการฉลองดังกล่าวอย่างหนึ่ง คือสถานที่สำคัญสถานที่หนึ่งที่มิไกลจากมหาวิทยาลัยมหิดลของพวกเรา สถานที่แห่งนั้นคือ “พุทธมณฑล” (เรื่องราวบางมุมเกี่ยวกับพุทธมณฑลจะขอเล่าในโอกาสต่อไป)

ในปี พ.ศ. 2555 เป็นอีกครั้งที่มีการฉลองพุทธชยันตี แต่ในครั้งนี้เป็นฉลอง 2,600 ปี ซึ่งไม่ตรงกับปีพุทธศักราช เนื่องจากโอกาสการฉลองนั้นต่างกับครั้งที่แล้ว กล่าวคือ ในครั้งนี้เป็นการฉลอง 2,600 ปี แห่งการตรัสรู้ของพระพุทธเจ้า นั่นหมายถึง พระพุทธเจ้าตรัสรู้ค้นพบพระธรรม และสามารถชนะกิเลสทั้งปวงอย่างสิ้นเชิง ก่อนที่จะดับขันธปรินิพพาน เป็นเวลา 45 ปี (2555 + 45 = 2600)

ในประเทศต่างๆ ที่มีชาวพุทธเข้มแข็งเช่นชาวพุทธในประเทศศรีลังกา พม่า อินเดีย ได้ประกาศให้มีการเฉลิมฉลองอย่างยิ่งใหญ่ในวาระนี้เป็นเวลา 3 ปี (ตั้งแต่ปี พ.ศ. 2553 - 2555) สำหรับประเทศไทยได้มีการจัดงานในระดับภาคประชาชนกว่า 2 ปีที่ผ่านมาในวงจำกัด และการจัดงานในระดับภาครัฐมีประกาศอย่างเป็นทางการให้มีการเฉลิมฉลองใหญ่อย่างเป็นทางการในปีพุทธศักราช 2555 นี้[6] ดังจะเห็นได้จากกรณีที่มิข่าวเกี่ยวกับงานการเฉลิมฉลองพุทธชยันตี 2,600 ปีแห่งการตรัสรู้ของพระพุทธเจ้า ออกสื่ออยู่เกือบทุกวันในช่วงนี้ (เดือนเมษายน - มิถุนายน) รวมถึงในสื่อเครือข่ายสังคมด้วย[3] การเฉลิมฉลองแบ่งการจัดงานออกเป็น 3 ด้าน[6] ได้แก่ (1) ด้านการปฏิบัติบูชา มุ่งส่งเสริมการปฏิบัติธรรมสำหรับพุทธศาสนิกชนตั้งแต่ระดับครอบครัวและชุมชน โดยใช้สถานที่ที่พุทธมณฑล ศูนย์การประชุมแห่งชาติสิริกิติ์ เมืองทองธานี สยามพารากอน (2) ด้านวิชาการ เน้นการประชุมสัมมนาทางวิชาการเกี่ยวกับ

พุทธประวัติ หลักธรรมคำสอนทางพระพุทธศาสนา โดยให้ มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย (มจร.) และมหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย (มมร.) ดำเนินการ และ (3) ด้านกิจกรรม มหาเถรสมาคมได้มอบให้สำนักงานพระพุทธศาสนาแห่งชาติ และสำนักงานส่งเสริมคุณธรรมจริยธรรม และความมั่นคงแห่งสถาบันชาติ พระศาสนา พระมหากษัตริย์ วัดสระเกศ ร่วมกับองค์กรเครือข่ายศาสนาเป็นหน่วยงานหลักในการกำหนดกิจกรรม

นอกจากนี้ยังมีการพิจารณาองตราชัญญลักษณ์งานฉลองพุทธชยันตี 2,600 ปี[7] ซึ่งได้ผ่านความเห็นชอบจากมหาเถรสมาคมแล้ว งดตั้งกล่าวประกอบไปด้วยตราสัญลักษณ์ดังนี้

- ไบโพรธี หมายถึง การตรัสรู้แห่งองค์สมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้า
- สีเขียวแห่งไบโพรธี หมายถึง ความเจริญงอกงาม ไพบูลย์แห่งพระธรรมคำสอนขององค์สมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้า
- ธรรมจักรมีซี่จำนวน 12 ซี่ หมายถึง ญาณ 3 ในอริยสัจ 4
- ธรรมจักรบนผืนธงฉัพพรรณรังสี หมายถึง รัตมีแห่งพระธรรมได้ฉายแสงเหนือผืนแผ่นดินไทย และส่องประกายไปยังนานาประเทศจนประเทศไทยได้กลายเป็นศูนย์กลางพระพุทธศาสนาโลก
- กนกกลายไทยชูขอฟ้า หมายถึง ผืนแผ่นดินไทยรุ่งเรืองด้วยอารยธรรมแห่งชนชาติไทยได้เชิดชูพระธรรมคำสั่งสอนของพระพระพุทธเจ้า ให้อำนวยประโยชน์สุขแก่มวลมนุษยชาติ และจะดำรงอยู่คู่ผืนแผ่นดินไทยตราบชั่วกาลปาวสาน

• ชื่อภาษาไทยด้านล่างไบโพรธี ชื่อภาษาอังกฤษอยู่รอบวงธรรมจักร สามารถสลับกันได้ถ้าใช้ประดับในต่างประเทศหรือสถานที่ระดับสากล

สุดท้ายนี้ขอเชิญชวนผู้อ่านทุกท่านร่วมกิจกรรมต่างๆ[5] ที่จัดขึ้นในงานฉลองพุทธชยันตี 2,600 ปี แห่งการตรัสรู้ของพระพุทธเจ้า พร้อมรำลึกถึงพระคุณ 3 ประการของพระสัมมาสัมพุทธเจ้า อันได้แก่ พระปัญญาธิคุณ พระบริสุทธิคุณ และพระมหากรุณาธิคุณ รวมถึงการปฏิบัติธรรมอย่างสม่ำเสมอ และต่อเนื่องต่อไปแม้ว่าการเฉลิมฉลองงานพุทธชยันตีจะจบลงไปแล้วก็ตาม ทั้งนี้เพื่อการชนะหมู่มารและกิเลสทั้งปวงอย่างสิ้นเชิงตามรอยพระสัมมาสัมพุทธเจ้าและการเข้าถึงความจริงแก่นแท้ของธรรมะเพื่อทำให้มนุษย์พ้นทุกข์ได้อย่างเบ็ดเสร็จขาดสิ้น โดยมีเป้าหมายถึงการเข้าถึงนิพพาน

เอกสารอ้างอิง

- [1] วิถีวิถี ภัทรา พุทธชยันตี 2600 ปีแห่งการตรัสรู้ [ออนไลน์] เข้าถึงได้ที่ <http://www.vitheeabuddha.com/main.php?url=about&code=activities> เข้าถึงวันที่ 22 พฤษภาคม 2555
- [2] พระเทพโสภณ (ประยูร ธมฺมจิตฺโต). (2555)พระพุทธรูปในสถานการณ์โลกปัจจุบัน. [ออนไลน์]. เข้าถึงได้ที่ <http://www1.mod.go.th/heritage/religion/misc/present.htm> เข้าถึงวันที่ 22 พฤษภาคม 2555
- [3] <http://www.facebook.com/BuddhaJayanti> เข้าถึงวันที่ 22 พฤษภาคม 2555
- [4] วิกิพีเดีย สารานุกรมเสรี [ออนไลน์] เข้าถึงได้ที่ <http://th.wikipedia.org/wiki/%E0%B8%9E%E0%B8%B8%E0%B8%97%E0%B8%98%E0%B8%8A%E0%B8%A2%E0%B8%B1%E0%B8%99%E0%B8%95%E0%B8%B5> เข้าถึงวันที่ 22 พฤษภาคม 2555
- [5] สำนักงานพระพุทธศาสนา[ออนไลน์] เข้าถึงได้ที่ http://www.onab.go.th/index.php?option=com_content&view=category&id=145&Itemid=398 เข้าถึงวันที่ 22 พฤษภาคม 2555
- [6] องค์สัญลักษณ์เฉลิมฉลอง วาระ 2600 ปีพุทธชยันตี[ออนไลน์] เข้าถึงได้ที่ <http://www.dhammathai.org/dhammanews/dbview.php?No=44> เข้าถึงวันที่ 22 พฤษภาคม 2555
- [7] ธรรมจักร สัญลักษณ์แห่งพุทธชยันตี[ออนไลน์] เข้าถึงได้ที่ <http://www.watsraket.com/21-05-2012/514-21-06-2012> เข้าถึงวันที่ 7 มิถุนายน 2555

บรรณาธิการแถลง

โดย อ.ดร.ทัศนียา รนพรัตน์แจ่มจรัส

สวัสดิ์ค๊ะท่านผู้บริหาร อาจารย์ และบุคลากรมหาวิทยาลัยมหิดลทุกท่าน ชาวสภาคณาจารย์มหาวิทยาลัยมหิดลฉบับนี้มีบทความที่น่าสนใจเกี่ยวกับประเด็นด้านธรรมาภิบาล การตรงต่อเวลา ความซื่อสัตย์ และคุณภาพของงาน ที่ อ.น.สพ.ดร.ดุสิต เลขาสิทธิณรงค์ ได้เสนอมาเป็นข้อคิดจากประสบการณ์ในประเทศญี่ปุ่น ซึ่งมีบางประเด็นที่ต่อเนื่องกับบทความที่ ผศ.สมหญิง โควสวนนท์ ได้เรียบเรียงจากเนื้อหาที่ได้รับจาก อ.ดร.ประทีป ฉัตรสุภาวงศ์ ที่ต้องการให้สังคมตระหนักถึงจริยธรรมวิชาชีพ และจรรยาบรรณวิชาชีพของอาจารย์ ซึ่งมีส่วนสำคัญในการเป็นต้นแบบให้นักศึกษา ทำಯที่สุดเป็นบทความของ ผศ.ดร.ชาญยศ ปลื้มปิติวิริยะเวช ที่ได้เรียบเรียงให้ผู้อ่านเห็นความสำคัญของพุทธชยันตีกับพุทธมณฑล ซึ่งเป็นสถานที่สำคัญแห่งหนึ่งทางพุทธศาสนาและอยู่ไม่ไกลจากมหาวิทยาลัยมหิดลเท่าใดนัก

ประเด็นต่างๆ ที่ท่านผู้เขียนได้นำเสนอมานี้ บางประเด็นบรรณาธิการทราบว่ามีหลายส่วนงานที่เกี่ยวข้องกำลังพิจารณาเพื่อดำเนินการปรับปรุงเปลี่ยนแปลง และบางประเด็นเป็นไปตามเงื่อนไขที่ตกลงกัน เช่น ระหว่างผู้รับทุนและผู้ให้ทุนวิจัย ทั้งนี้ทั้งนั้นคงไม่สำคัญว่าใครกำลังอ่านบทความเหล่านี้หรือไม่ แต่ที่สำคัญคือเมื่อท่านอ่านจบ ท่านในฐานะที่เป็นเฟืองชิ้นหนึ่งในมหาวิทยาลัยมหิดล จะทำอะไรต่อไปเพื่อมหาวิทยาลัยของเราได้บ้าง ถ้าท่านมีข่าวหรือสิ่งที่น่าสนใจที่น่าจะเกิดประโยชน์ต่อสมาชิกท่านอื่น สามารถส่งบทความมาให้กองบรรณาธิการชาวสภาคณาจารย์มหาวิทยาลัยมหิดลพิจารณาได้ พบกันใหม่ฉบับหน้าค๊ะ

ข่าวสภาคณาจารย์

เป็นหนึ่งในมหาวิทยาลัย และเป็นสื่อระหว่างคณาจารย์ในการรับฟังแลกเปลี่ยนความคิดเห็น ข้อคิดเห็น ทั้งด้านการบริหาร ด้านวิชาการ ด้านสวัสดิการ และอื่นๆ ของมหาวิทยาลัย บทความ ข้อคิด จดหมาย เป็นความเห็นของผู้เขียนเท่านั้น มิใช่ความเห็นของสภาคณาจารย์

เจ้าของ

สภาคณาจารย์มหาวิทยาลัยมหิดล
สำนักงานอธิการบดี มหาวิทยาลัยมหิดล ชั้น 5
999 ถนนพุทธมณฑลสาย 4
ต.ศาลายา อ.พุทธมณฑล
จ.นครปฐม 73170
โทรศัพท์ : 0-2849-6351-2
โทรสาร : 0-2849-6351

บรรณาธิการประจำฉบับ

อ.ทัศนียา รนพรัตน์แจ่มจรัส

กองบรรณาธิการ

รศ.ศรีสนิท อินทรมณี อ.ทัศนียา รนพรัตน์แจ่มจรัส ผศ.พรพรรณ สมบูรณ์
รศ.วิไล หนูหนักดี รศ.วิสูตร ฟองศิริไพบุลย์ ผศ.สมศักดิ์ วงศ์วาร
ผศ.สุภาวรรณ เศรษฐบรรจง อ.อิสระ ชูศรี
ประสานงานกลาง สุจิตรา สอนสม พัชญา วงษ์วันทนี
ออกแบบและจัดทำรูปเล่ม พรศิริ บุญมาวงศ์

สภาคณาจารย์มหาวิทยาลัยมหิดล
999 สำนักงานอธิการบดี มหาวิทยาลัยมหิดล
ถนนพุทธมณฑลสาย 4 ต.ศาลายา อ.พุทธมณฑล
จ.นครปฐม 73170

ชาวสภาคณาจารย์เป็นเว็บไซต์
ใบอนุญาตที่ ๓/๒๕๕๓
ไปรษณีย์ศิริราช